

هادی جفرودی ما را ترك گفت

با قر مرتضوی

قلب مهربان رفیق هادی جفرودی در سوم نوامبر ۲۰۱۹ در پاریس از طپش بازایستاد. هادی در چهارم مرداد ۱۳۱۸ در شهر رشت در يك خانواده مرفه دنیا آمد. در دبیرستان اسدآبادی و بعد ادیب تهران تحصیل کرد و دیپلم گرفت. در همین زمان بود که با مسائل سیاسی آشنا شد. بسیاری از اعضای خانواده‌اش به حزب توده ایران گرایش داشتند. او نیز نخست به سوی این حزب روی آورد. بعد از کودتای ۲۸ مرداد وارد سازمان دانش آموزی حزب توده ایران شد و فعالیت تشکیلاتی خود را در این سازمان ادامه داد. هادی در این باره می‌گوید: "دبیرستان اسدآبادی و ادیب تهران که من آنجا درس می‌خواندم، پایگاه بچه‌های چپ و توده‌ای بود... محیط خوبی بود؛ یک محیط سیاسی مناسب برای جوانان آن دوره. تحت تأثیر حزب توده بودیم و آموخته بودیم که مبارزه کنیم و این مبارزه را در کار روزمره، مثل شعارنویسی و پخش اعلامیه، در شب‌ها به کار می‌بستیم. حزب اگرچه دیگر فعالیت نداشت، ولی اعضای باقیمانده آن در ایران حوزه‌های پراکنده داشتند."

هادی پس از گرفتن دیپلم از دبیرستان ادیب در سال ۱۳۴۰ برای ادامه تحصیل رهسپار شهر هانوفر آلمان شد و در دانشگاه فنی این شهر ثبت

نام نمود. از آنجا که سودای جهانی دیگر در سر داشت، رشته فنی را رها نمود و در شهر مونیخ در رشته فلسفه ثبت نام کرد.

هادی از بدو ورود به شهر هانوفر وارد صفوف کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) شد و با تمام نیرو در فعالیتهای مبارزاتی و فرهنگی کنفدراسیون فعال گردید. با اوج اختلافات در جنبش کمونیستی ایران و شدت گرفتن اختلافات نظری بین رهبری و کادرها و اعضای حزب توده ایران، هادی جفرودی در کنار معترضین به حزب توده قرار گرفت. او همراه و همسو با رفقا فروتن، قاسمی و سغائی در بنیانگذاری سازمان مارکسیستی - لنینیستی توفان نقش پُر رنگی داشت. عضو هیئت تحریریه نشریه توفان و همچنین عضو رهبری سازمان توفان گردید.

هادی در سال ۱۳۴۷ دست از تحصیل کشید و برای پیاده کردن نظرات سیاسی خویش در میان توده‌های مردم کشورش، به ایران بازگشت. وی با حوصله و گام‌های آهسته ولی با عزمی راسخ در سازماندهی نیروهای مترقی در مبارزه علیه رژیم شاه همت گماشت. در همین رابطه در سال ۱۳۴۹ به تور گشتی‌های ساواک گرفتار آمد. بازداشت شد و در دادگاه به ده سال زندان محکوم گردید.

هادی در زیر شکنجه‌های ساواک ایستاد و هرگز به افکار و اندیشه‌های کمونیستی‌اش پشت نکرد. او با اوج گرفتن مبارزات مردم ایران در روزهای انقلاب، از زندان رژیم آزادی‌کش شاه آزاد گردید و دگربار در میان مردم به مبارزه در راه اهداف انقلابی خویش ادامه داد. هادی از زمانی‌که وارد صفوف حزب توده گردید تا زمان مرگ، در نوامبر ۲۰۱۹ در راه آرمان‌های کمونیستی‌اش دست از مبارزه بر نکشید.

هادی اعتقاد داشت برای ساختن ایرانی آباد و آزاد، برای عدالت اجتماعی باید کمونیست‌های ایران متحد گردند و حزب واحد کمونیستی ایجاد کنند. فرقه‌گرایی و مبارزه جدا از هم راه به جایی نخواهد برد. و بهمین دلیل بود که دست به تشکیل سازمان "پیوند در جهت وحدت کمونیست‌های ایران" زد و در این راه فعالیت نمود.

- فقدان رفیق هادی عزیز را به خانواده، دوستان و هم‌زمانش تسلیت می‌گویم.

نامش جاودان و راهش پر رهرو باد.

با قر مرتضوی

کلن هفتم نوامبر ۲۰۱۹